

Pomnik głowy, 1970, rysunek

Galeria „Kordegarda” jest lokalem wystawowym przeznaczonym do prezentacji najciekawszych zjawisk artystycznych występujących aktualnie na terenie całego kraju.

W galerii „Kordegarda” eksponowane będą dzieła wszystkich dyscyplin sztuki współczesnej oraz prace powstałe na ich styku.

Wystawy będą miały charakter kilkudniowych pokazów wyselekcjonowanego zestawu eksponatów.

Przewiduje się organizację następujących typów wystaw:

1. pokaz—wizytówka jednego autora posiadającego aktualnie godny zaanonsowania w stolicy dorobek artystyczny
2. pokaz—wizytówka jednego autora, którego wystawa indywidualna bądź udział w wystawie zbiorowej stał się artystycznie znaczącym faktem w któryś ze środowisk terenowych
3. problemowe pokazy sztuki organizowane z prac różnych autorów jednej bądź wielu dyscyplin twórczych, jednego bądź różnych środowisk
4. retrospektywne wystawy indywidualne urządzone sporadycznie w uzasadnionych charakterem twórczości przypadkach.

„ GALERIA KORDEGARDA ”

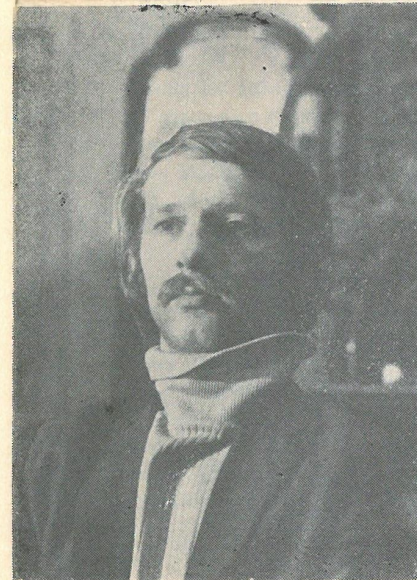
zaprasza na pokaz

G R A F I K I

JANA JAROMIRA ALEKSIUNA

23 I — 1 II 1971

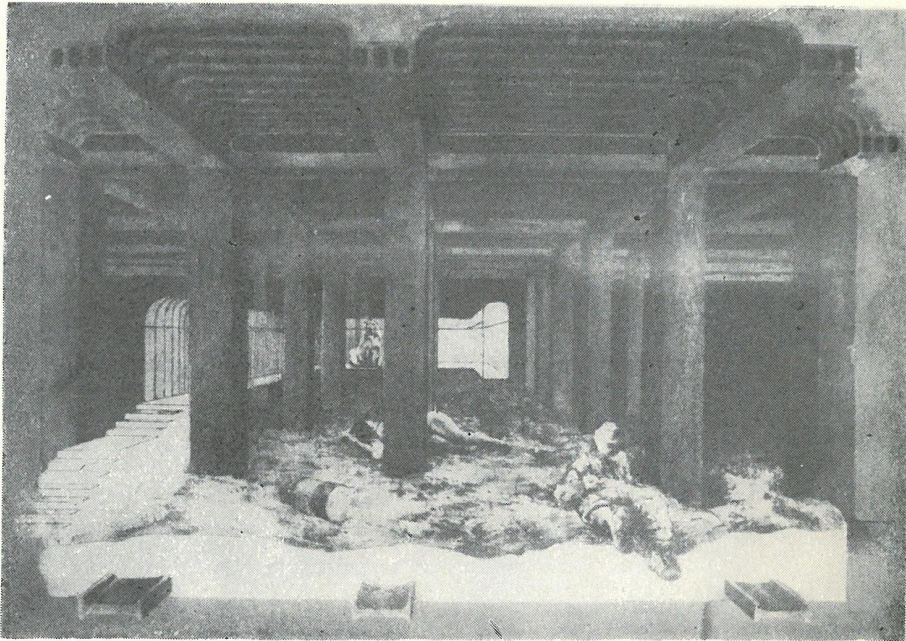
Warszawa, Krakowskie Przedmieście 15/17

JAN JAROMIR
ALEKSIUN

Wrocław, Kraszewskiego 8/9

Ur. w 1940 r. w Nowej Wilejce. Studia: Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych we Wrocławiu w latach 1959—1966, dyplom na Wydziale Szkoła w pracowni prof. S. K. Dawskiego.

Pałacyk myśliwski, 1970, rysunek

Wrzenie wśród młodych nadal trwa. Pokolenie trzydziestolatków, w istniejącym chaosie sztuki współczesnej, próbuje znaleźć własne miejsce i dobitnie zaznaczyć swoją obecność. Jakkolwiek w tych wystąpieniach częściej ukazują oni wewnętrzne rozterki niż agresywną postawę, to jednak wspólną ich cechą jest żarliwość atakowania tematu i witalność kompozycji plastycznych. Większość z nich opowiada się za sztuką figuratywną i posługuje się zespołem podobnych znaków, z tym, że każdemu z nich własna wyobraźnia poddaje nne rozwiązania, odmienne skojarzenia i metafory.

Jan Jaromir Aleksion należy do tej generacji. Zadebiutował dopiero przed czterema laty i wciąż jeszcze poszukuje oryginalnej formuły wyrażania swych myśli i uczuć. W wykonywanych rycinach opowiada o stosunkach, prawdziwych lub wymyślonych, jakie zachodzą między istotą ludzką a przedmiotem, o współzależnościach typowych dla cywilizacji konsumpcyjnej. Traktując człowieka i rzeczy jako swego rodzaju symbole — znaki plastyczne, układa z nich sytuacje pełne wewnętrznego dynamizmu. Poprzez odmienny kolor wydziela z realnego świata sferę fantastyki i kontrast tych dwóch przestrzeni stwarza dodatkowe napięcie dramatyczne. Niekiedy wydaje mi się że te kompozycje, oparte o istniejące realia, posiadają abstrakcyjne znaczenie, gdyż Aleksion odmienia w nich

naturalny porządek rzeczy i opowiada nie o zależnościach przedmiotów od ludzi, lecz o nadrzędnej roli martwej materii nad żywą. Cenię Aleksiona za to, że z powagą i namysłem pracuje, że spokojnie rozwija kształt swej twórczości. Sprzyja temu procesowi również sama technika. Linoryt, w którym jak dotąd wykonał artysta najwięcej prac, wymaga skupienia i zastanowienia nad każdym sztychem ryłca. Rysunek i barwa są podstawowymi elementami jego sztuki. Kreska nerwowa, niekiedy subtelna i cienka, a znów gdzie indziej rozlewająca się w grube, walorowe plamy tworzy syntetyczny szkielet kompozycji.

Swobodny jej bieg sprawia wrażenie, że mamy tu do czynienia z litografią, a nie z techniką wymagającą przewyciężenia oporu tworzywa. Kolor odgrywa podwójną rolę. Jak już powiedziałem, stanowi czynnik dynamizujący wymowę treściową tej grafiki. Z drugiej strony płaskie i rozległe płaszczyzny barwne działają dekoracyjnie na podobieństwo plakatów. Widać tutaj doświadczenie zdobyte na polu grafiki reklamowej. Aleksion należy do tych nielicznych spośród równolatków, którzy potrafią poprzez kondensację treści i formy stworzyć nastrój emocji odbieranej nie jako pusty, zewnętrzny gest, lecz jak prawdziwe i głębokie przeżycie samego artysty.

Sławomir Bóldok

Aleksion est un artiste débutant mais qui a déjà réussi à se rendre maître des techniques graphiques et dont le talent s'annonce. Il s'intéresse aux linogravures dans lesquelles il raconte les situations qui se présentent entre les hommes et les objets. Traitant l'homme et les choses en tant que symboles-signes il en fait des compositions pleines de dynamisme qui touchent le fantastique. Fondées sur la réalité, ces compositions paraissent parfois avoir une signification abstraite car Aleksion change en elles l'ordre naturel des choses et traite des interdépendances, non entre les hommes et les objets, mais du rôle prépondérant de la matière morte sur la matière vivante.

Aleksion is one of the beginning artists of great promise; he already shows a considerable mastery of the graphic art. He works in the technique of linocut. In his illustrations he shows us the relations between men and things. Treating men and things as symbols, as plastic signs — he composes them into dynamic situations, shaving the fantastic.

It seems sometimes, that these compositions, based on realia, have an abstract meaning, because Aleksion changes in them the course of nature and tells not about the relation between men and things, but about the superiority of dead matter above the live one.